1622· Թվ· ՌՀ· Մայիս 7սինայ Դրիգոր Սարգիս Թամղաճի օղլու՝ ճանըն Թէնկրիկա սիմարլատի· Պիյ Թէնկրի ճանընա եարլղ ակայ, եազըխլարընա պօշաթլի պէրկայ։

1624· Թվ· ՌՀԳ· Մայիսին[ի]ն 2սինա· Տէր Մեսրօբ վարդապետ քաֆալի աթօրակալ առաջնորդ բուն վարդապետ, ճանըն Պիյ Թէնկրիկա սիմարլատի, Ջամօսցեա չահարինա, տա անտա քօմօլտու· Պիյ Թէնկրի ճանընա եարլղ ակայ, տա եազըխլարընա պիլկան պիլմական պօշադլի պէրկայ· Ամէն։

* * *

1649· Թվ· ՌԳԷ· Ցուլիս ամսոյ։ Խըմելիցքին Քիրիվինան մէյտան ելան, Լեհաց երկիրն այսչափ զեն արին, Թաթարներն այլ այսչափ գերի տարին· եկան Լվով բոլորն, փակվեցաւ Լվիւ, մէկ վեց շաբաթ սղութիւն եղաւ, մէկ հացն մէկ զլոթի կու գնէաք, յետոյ Աստուծոյ ողորմութեամբ պարիչեցաւ քաղաքի ըռայյաներուն հետ· 100,000 ոսկի տաք ինձ, որ ես ձեզի զեն չաՙ նեմ։ Ցետան քաղաքացիք (որ) բան խուզալ (վատ, գէշ) կ'երթայ· այսչափ ժամերուն խաչեր, իակինք, մոսրանցեայ, արծաթէ չամոանէր (ճրագակալ), կանդեղներ, եէս առաւել կային քաղաքացիք որ ոմանք փախեր էին, նոցա յըսգլէպներն կ'աւիրէին, այսչափ ապրանք կ'առնէին· ժողովեցին այսչափ արծաթեղէն ստակ, ըռզակ, տուին Կըլայվացիկին ձեռաքն Խըմելիցքիին· Հապա թող գնաց Լվովէն։ Այսչափ խեղճերն վասն մեր ծովացեալ մեղացն եղաւ։ Աստուած վերջն ի բարին պարգեւէ· ամէն։

1650· Թվ· ՌՂԸ· Օգոստ· ԺԸ· օրն չաբաթ իրիկուն։ — Լեհու Թագաւորն անուամբ Գազիմիրն մտաւ Իլովն, Ի՛ սահադին, ոչ մէկ մարդ չի ճանաչեց զինքն· վէտ վաղեան օրն կիրակի Ֆարան բէխտան? եկեղեցին գըՙնաց յայտնի, որ ամենէքին տեսան զարմացան։ Մեր Հայոց ազգն այսչափ պատրաստութիւն տեսան՝ որ Թագաւորին դ/մաց ելնուին, ու զինքն զինէթով (հանդիսիւ) բէրէին· ինք չի կամեցաւ· խոնարհութեամբ մտաւ ի քաղաք Իլովն· տեսաւ որ վասն ծովացեալ մեր մեղացն Լեհ ազգիս Աստուած բարկացաւ, խազաղ ազգն այսչափ արուն[հեղ]ութիւն արաւ· յետոյ իմաստութեամբ բարեպաշտ Թագաւորն Գազիմիրն պարիչութիւն արաւ· զէրէ այս ամէն բանս վասն անգէտ պարոնաց եղաւ։ Աստուած՝ Թագաւորին մէկ օրն հազար անէ· ամէն։

1650· Թվականին Հայոց ՌՂԸ· Օգոստ· ԺԹ, օրն կիրակիմտի, Լեհու Թագաւորն անուամբ Գազիմիրն մտաւ քաղաքն Իլովն։

1· Այս տեղ վերջնայ ժամանակագրութիւն Ագեղնաի· հետեւեալ քանի մի կտորքն՝ չատ տարի վերջ ուրիշներէ գրուած են։